

[Camre]

land med 10 pct., Canada med 9,9 pct., Frankrig 9,6 pct.; Danmark lå helt nede på 5,4 pct. Så jeg kan altså konstatere, at det ganske enkelt ikke er korrekt at hævde, at der var en eksplosiv udvikling. Vi lå faktisk nede på $\frac{2}{3}$ af gennemsnittet i de lande, af hvilke nogle endda er ringere stillet, end vi er, når man betragter dem rent økonomisk.

Ser vi på den kortere periode 1975-81, altså den sidste periode inden denne regering trådte til – så vil man dér se, at forholdet er nøjagtig det samme: vi ligger i stigning langt, langt under gennemsnittet.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige både til fru Bente Nielsen og til fru Karen Højte Jensen, at det egentlig er ejendommeligt, men meget bevidst, at de to ordførere forsøger at begrunde vores forespørgsel med den overenskomststridige konflikt på Odense sygehus.

Det er for ringe at søge den begrundelse. Vi vidste naturligvis, at indenrigsministeren forhandlede med de kommunale organisationer; det vidste hele landet. Vi vidste også, at indenrigsministeren ikke havde til hensigt at røre en finger for at give rimelige arbejdsvilkår i 1986. Og nu ved vi, at indenrigsministeren erkender, at økonomien er alt for stram i 1986, også på sygehusene, og derfor har givet en væsentlig udvidelse af rammen i 1987 og 1988. Det vidste vi, og det var den situation, vi vil gøre landets befolkning opmærksom på.

Man er tvunget af de kommunale organisationer til at forhøje rammen for 1987 og 1988. Man må erkende, at den er for lav for 1986, men man vil ikke give sig for 1986. Man forlanger, at de samme amtskommuner, som får rimelige forhold fra 1987, i disse måneder skal sidde og skære ned og have spektakler med deres personale og vrøvl med patienterne, og indtil den 1. januar 1987 vil ventelisterne fortsat vokse.

Det er der ingen logik i, medmindre man er minister og bundet af prestigehensyn.

(Kort bemærkning).

Bente Nielsen (V):

Det er interessant, at hr. Camre jo netop har bekræftet, hvad jeg sagde om den social-

demokratiske filosofi, nemlig at jo større vækst, jo bedre sygehusvæsen. Helst skal vi have den stærkeste vækst i Danmark; den skulle da gerne være større end i alle andre OECD-lande, for at vi har det bedste sygehusvæsen.

Men hr. Camre, det er jo ikke det, det drejer sig om, det er kvaliteten. Jeg ved da godt, at Danmark ikke har haft den største vækst igennem årene, men det er heller ikke det, det drejer sig om, det drejer sig om et effektivt og godt sygehusvæsen. Og hvem siger i øvrigt, at de lande, der har haft den største vækst, har en lige så stor effektivitet, som vi har?

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Nu forstår jeg, at sygehusvæsenet skal bedømmes på, hvor effektivt det er – og effektiviteten, det vil sige, hvor få kroner der bliver brugt. Jeg må sige til fru Bente Nielsen, at situationen jo ganske åbenbart er den, at »intet kommer af intet undtagen lommeuld«. Det er et citat fra Storm P., og det tror jeg man må kunne forstå også i venstre.

Det er umuligt at opretholde tilstrækkelig kvalitet på sygehusene uden økonomiske ressourcer. Når ventelisterne er vokset, som de er, så er det netop på grund af nedskæringerne. Det er, fordi presset bliver større. Presset kommer af, at der er flere mennesker i den aldersgruppe, som har brug for sygehusenes ydelser, og fordi der med den teknologiske udvikling på området naturligvis er krav fra befolkningen om at få denne teknologi taget i anvendelse for hofteoperationer, for operationer for grå stær osv., at få alle disse forskellige nye teknologier udnyttet, så sundhedstilstanden kan vokse.

Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi skal ligge som nr. 1, men det var vel rimeligt, at befolkningen forlangte, at man i et rigt land som Danmark i hvert fald kunne følge med gennemsnittet i OECD.

(Kort bemærkning).

Bente Nielsen (V):

Hvem siger, at nedbringelse af ventelister absolut skal ske i sygehusvæsenet? Hvorfor er man ikke åben over for andre muligheder, f.eks. inden for de samme rammer at åbne